

تحلیل و بررسی جهانگردی و سیر و سفر در مثنوی فارسی (گلستان سعدی)

معصومه مرزبان عباس آبادی

کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

چکیده

جهانگردی و مسافرت، بخشی از زندگی اجتماعی است. جهانگردی نه فقط رفت و آمد افراد و سیر و سفر یا مسافرت کاری است، بلکه به مثابه یک پدیده اجتماعی مورد بررسی قرار می گیرد. این مطالعه، به تحلیل و بررسی جهانگردی و سیر و سفر در مثنوی فارسی (گلستان سعدی) پرداخته است. سعدی شیرازی به همراه ناصرخسرو، دو شاعر بزرگ سفر کرده دوران تمدن اسلامی هستند. با این تفاوت که ناصرخسرو، وقایع سفر خود را در سفرنامه ای متقن، واضح و معمول نگاشته است. اما، داستان سعدی و سفرهایش به گونه دیگری در گلستان که عمدتاً حکایت نوشته شده است. این پژوهش با هدف بررسی جهانگردی و سیر و سفر در مثنوی فارسی مورد ارزیابی قرار گرفت و به پرسش تحقیق که معنای واژگانی جهانگردی و سیر و سفر در گلستان سعدی چیست؟ پاسخ داده شد. نتایج نشان داد؛ سعدی فواید سفر را: صداقت و پاکی، رازداری، گذشت و بخشش، عبرت از دنیا، برتری مرگ ظالم، قصاص، برتری علم، دروغگویی، نیکوکاری، کنترل خشم، قناعت، مکافات عمل، عدم دلبستگی به مال و ثروت و ... می داند. **واژگان کلیدی:** جهانگردی، سیر و سفر، مثنوی فارسی.